

tíðindablaðið sosialurin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgávudagar: týsdag, hósdag og leygardag

Lýsingar skulu vera okkum í hendi í seinasta lagi kl. 10 dagin fyrri útgávudagin

Útgevart:
P/f Sosialurin
Abyrgdarblaðstjóri:
Jan Müller
Fyrirtaksstjóri:
Krisjan Dahl
Bláðfólk:
Hagni Djurhuus
Randi Jacobsen
Dagney Joensen
Uppseting:
P/f Sosialurin
Prent:
P/f Pressan 1981

Landaskomm

FERDSLÁN á vegum okkara varð fyrri kortum nógv umrødd, men sum ikki einaferð so fall eisini hetta álvarskjak niðurfyrri í ótið.

TALAN var tá um ferðslutrygdina og teir sorgarleikir, óvandalig koyring og minni skynsamar vegagerðir vóru orsök til.

MEN slíkt organiserað óskil, sum høvuðsstaður okkara í hesum døgum liður undir, kom ikki til viðgerðar. Helst tí eingin hugsaði, at tað kundi gerast so vitleyst.

HVAR ein gongur ella stendur í miðbýnum í Havn, er vandi á ferð. Eru tað ikki bilarnir, sum í tímavis málum seg sjálvar sum fluga í fløsku, tí teir ongan veg sleppa, so eru tað kommunalu veganeytini, ið hvar ein so vendir sær, grava og grópa og svína til alt uttanum seg.

VÆL vita vit, at vegir eisini skulu haldast og bætast um nú og tá. Men krevjast kann, at hetta verður gjørt við skili. Vit ivast ikki í, at tað fólk, sum ger hetta arbeiði, ger sitt besta, men tilrættaleggingin má sigast at vera undir alt lágmark.

TÍ HVØRJUM líkast tað, at steingja so gott sum allar høvuðsvegir samstundis, og hvørjum líkast tað í vikuvís at gera okkara góða høvuðsstað til eitt annað Beirut og hetta bert vegna vantandi tilrættalegging.

ÓLUKKAN er, at hetta ikki einans er eitt býarmál, ið ger havnarfólki fyrri skommum umframt at gera tað ólíviligt. Hetta er so sanniliga eisini landsmál. Ikki minst tá hugsað verður um tey mongu, sum koma ferðandi hendavegin við bili uttaneftrir. Hesi vita ikki, um tey eru keypt ella seid, og sleppa ikki av fetanum úr hurlivasanum.

AT HAVNIN skal skína, taka allar færoyingar undir við, men ikki taka havnarfólk undir við hesum óskilinum — heldur ikki, at tað verður velt á vaglinum á hvørjum ári.

oddagrein

ILT ER at siggja nakað annað endamál við hesum øllum enn tað, at túnini og skotini, sum eftir eru, eisini skulu latast bilinum, og at tað fyrri ein hvønn pris ikki longur skal verða liviligt í miðbýnum.

VAR endamálið at loysa ferðslutrupulleikarnar í høvuðsstaði okkara, so kundi tað verið tað tað er, men ásannast má nú, at besta ferðsluloyrn fyrri gamla góða høvuðsstað okkara hevði verið, at hetta loysti seg sjálvt — rætt og slætt við, at tað á degi ikki longur bar til at koyra í gamla miðbýnum.

EFTIR alt tað, ið oytt er av gomlu høvuðsstaðarvirðinum, fyrri ikki at tala um fíggjarligu avleiðingar, er tað sjálvsagt hugstoytt, at ikki kann komast til aðra niðurstøðu.

IKKI nýtist okkum bert at gera sum útlendingar. Heldur ikki skal býarmyndin lagast eftir teirra eygum. Men óskilið, ið nú fyrirferst er landaskomm við lít.

TÓ HEVUR tað borið til aðra staðni at læst býarpartar fyrri bilferðslu á degi, so hví ikki eisini í okkara høvuðsstaði, fremsta anditi okkara úteftir og hugnastaði alra færoyinga?

AT HETTA skuldi nervað handilslívið er eisini ósatt, tí væl ber til at fáa pylsur, ost og annað isenkram til handlarnar í miðbýnum á kvøldi.

VEGARBEIÐIÐ stendur kanska ikki við allar ævir, men sum nú er, er hetta landaskomm burturav.

VÓNANDI fara vit komandi summar ikki aftur at velja á Vaglinum, ei heldur ræðast fyrri at fara til Havnar í neyðugum ørindum, men gleðast saman við havnarfólki um tryggja bilfría miðbýin.

Hví er verkfall?

Fiskimannaverkfallið stendur við, og tað seinasta sum frættist var, at reiðarafelagið ongar ætlanir hevði um at slaka! Tað kundi verið uppá sitt pláss aftur at trivið i, hvat ið kundi sloppið fiskiflotanum undan hesi núverandi støðuni. Felagsstjórnin í fiskimannafelagnum setti vist stór krøv fram, tá sáttmálin varð uppsagdur, men hesi vóru minkað nógv, tá samráðingarnar slitnaðu. Vit høvdu enntá ta støðu, at fingur vit eitt semingsuppskot við ávisum batum, men sum vit tá ikki vildu taka abyrgdina av, so vildu vit lata hetta uppskot fara til eina atkvøðugreiðslu millum limirnar. Fyrri at gera hetta varð ikki eingong neyðugt við prosentum. Bert batar, sum merktu promillur høvdu talt her, og nøkur av hesum málum vórðu umrødd í frágreiðing frá felagnum fyrr í vikuni. Varð hetta gjørt, hevði í hvussu er ikki verið verk-

fall nú og helst als ikki seinni heldur.

Reiðarafelagið nýtir sum undanforslu, at teir ikki hava ráð, serliga tí stuðulin til fiskivinnuna er minkaður nógv í ár. Annars gevur formaðurin í reiðarafelagnum óbeinleiðis mæðabyrgd fyrri hendan niðurskurð, og kanska re her í hvussu er ein partur av frágreiðingini til støðuna hjá reiðarafelagnum.

Tað hevði eisini verið ein erlig sak, um hesin niðurskurður hevði verið nýttur sum grundgeving fyrri at avvisa krøvum á tí parti av flotnum, sum varð mest raktur av hesum niðurskurði. Men tað eru jú fleiri veiðihættir, sum litlan og ongan studning fáa og tí eisini litið og einki koma at missa. Men her var heldur ikki talan um nakra sømd. Sjálvt eitt undirbyggt ynski um at bota um kakkalonina hjá hekkutrolarum varð avvist. Her er so eingin kreppa, men her skuldi

heldur ikki latast so mikið sum eitt oyra.

Vit krevja ikki stórt annað enn ein vilja frá reiðarafelagnum, og tað kann neyvan vera órimiligt um vit krevja somu sømdir sum reiðarafelagið og teir sum eru knýttir at reiðarafelagnum geva øðrum! Hevði ein slíkur vilji verið til staðar lá flotin ikki í dag.

Vit høvdu valið millum stórt sæð óbroyttan sáttmála og verkfall. Tóku vit við tí fyrri kundu vit spart okkum fyrri nakrantíð at sagt upp aftur, tí úrslitið hevði verið tað sama, hvørja ferð. Men ætlanin hjá reiðarafelagnum er uttan íva, at »nú skal fiskimannafelagið setast uppá pláss«. Tað má ikki eydnast og tí er tað av størsta týðningi, at fiskimenn halda saman í hesi støðu. Stríðið snýr seg ikki bert um krónur og oyru, men eisini um møguleikarnar hjá fiskimennum at gera vart við seg í framtíðini.

Tórshavn, 24. juni 1985
Óli Jacobsen

Skil tað hvør ið vil!

Í bløðunum leygardagin hevur javnaðarbólkurin í býráðnum eina inniliga áheitan á fólk, um fram-yvir at taka býráðsformannin í Havn — við størsta fyrirvarni.

Ikki er hetta fyrsti ferð at Leivur Johannesen, Heðin Mortensen og Torfinn Smith hava slíkar ákæru, og endamálið er væl — at slík ákæra gjord nog ofta, og hekkur at standa eftir til endan.

Tó er tað positivt, at tit nú hava slept øllum fyrr gjørdum ákærum móti býráðsformanninum í Havn, og nú bert avmarka hesa ákæru á eitt ávíst dømi og at áheitanin á fólk bert er galdandi framyvir.

Tó kann ein ikki lata vera við at leggja seg aftur í stólin og hugsa um hvat egentliga fyrigongur.

Býráðspolitakarar hava nú saman við umsiting býráðsins í longri tíð arbeiðt av øllum alvi fyrri at mynda ein framtíðar býráðspolitikk, sum í høvuðsheitinum gongur út uppá at tryggja Havnina og borgarum tess góð og livilig kor í framtíðini — eitt arbeiði, ið er so ómetaliga avgerandi og sum vit so inniliga hava brúk fyrri

Hetta arbeiði kom til sjóndar í seinastu viku — uttan at javnaðarbólkurin Leivur Johannesen, Torfinn Smith og Heðin

Mortensen so mikið sum hava rørt hond frá síðu. Vel — ein ið onki hevur gjørt — hevur so heldur onki skeivt gjørt, men at teir prioriteraðu hetta arbeiði so lágt, hevði eg nú ikki væntað.

Eini tvey, trý mótmæli hava hesir menn hóast alt fingið frá hondini, og tað skal so eftir øllum at døma vera teirra tilboð uppá framtíðina. Nei — forrestin — nú gloymdu vit stórmálið ella merkismálið — Ísafjarðarsúlukappingina á Ólavssøku — eitt mál, ið Leivur Johannesen, Torfinn Smith og Heðin Mortensen hava gjørt nógv við og brúkt nógvu orku uppá, og sum teir prioritera ógvuliga frammaliga, ja so frammaliga, at hetta er drúgvasta mál teir hava arbeiðt við higartil í hesi setu.

Heðin Mortensen hevur kravt hetta mál millum tey mál, ið býráðið alment viðger, so onki skuldi vera goymt fyrri almenningin.

Leivur Johannesen var tó einaferð so frægur, at hann á býráðsfundi helt, at hetta málið ikki hevði tann týðning, at tað hevði uppiborið slíkan álvara, men nú við høvdu væntað okkurt munagott frá javnaðarbólkinum, sum svar uppá hvat borgarar í Havn kundu vænta sær frá teimum í framtíðini,

hendir tað — at einasta mál, teir veruliga kunnu kalla sitt, nevniliga Ísafjarðarsúlukappingin á Ólavssøku verður funnið fram aftur — støvað av — og av nýggjum lagt alment fram, undirstikiandi tann týðning hetta mál hevur fyrri teir.

Ført verður fram, at býráðsformaðurin ikki hevur avgreitt hetta mál sum hann átti og framyvir ikki má takast fyrri fult, tí sambært teirra roknistykki skuldu fótbóltsfelagini í Havn nú sitið við øllum trupulleikum av teimum samtyktum, ið býráðið hevur gjørt.

Lat okkum hóast alt — eftir sum hesir javnaðargarpar leggja so stóran dent á hetta mál, royna trúverðigheitina í hesum máli.

Søguna alla er ikki vert at endurtaka, men lat okkum byrja við, at býráðsumsitingin ger eitt uppskot um skriv til FSF, har noktað verður teimum at fáa vøllin í Gundadali á Ólavssøku.

Jan Christiansen og Páll Petersen halda at uppskotið er ilagi — meðan Heðin Mortensen og Torfinn Smith ikki eru nøgdir. Teir halda, at málið er ov stórt til at stadionnevndin einsamall kann taka slíka avgerð, og krevja at málið verður lagt fyrri almennan býráðsfund.